

253. İşte, bu peygamberlerdir ki biz, onların bir kısmını bir kısmından üstün kıldık. Allah, onlardan bir kısmıyla konuşmuş ve bir kısmının da derecelerini yükseltmiştir. Meryem oğlu İsa'ya da açık belgeler verdik ve O'nu Ruh'u'l -Kudüs ile destekledik.

Allah dilemiş olsaydı, kendilerine açık belgeler geldikten sonra o peygamberlerin ardından gelenler birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat, onlar ihtilafa düşüp bir kısmı iman etti, bir kısmı da kafir oldu. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat, Allah, dilediğini yapar.

254. -Ey iman edenler, içinde alışverişin, dostluğun ve de şefaatin olmadığı bir gün gelmezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. İnkâr edenler, işte onlar, zalimlerdir.

255. Allah, O'ndan başka ilah yoktur. Diri (hayat sahibi) ve yaratıklarının üzerinde gözeticidir. O'nu bir uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. O'nun izni olmadan yanında kim şefaât edebilir?

Önlerinde ve arkalarında olanı bilir. O'nun ilminden -dilediği kadarı hariç- hiçbir şey kavrayamazlar. O'nun otoritesi, gökleri ve yeri kaplamıştır. Onları koruyup gözetmek O'na asla ağır gelmez. O, çok yücedir, çok büyüktür.

256. Dinde zorlama yoktur. Hak yol, batıl yoldan apaçık ayrılmıştır. Kim tağutu tanımayıp, Allah'a iman ederse, muhakkak ki o (kimse) kopması mümkün olmayan en sağlam kulpa yapışmıştır. Allah, hakıyla işitendir, hakıyla bilendir.

257. Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Küfredenlerin velileri ise tağuttur. Onları aydınlıktan, karanlığa çıkarırlar. İşte onlar, ateş arkadaşlarıdır. Orada sürekli olarak kalacaklardır.

258. Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye, Rabbi hakkında İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi?

İbrahim:

-Rabbim dirilten ve öldürenidir, dediği zaman, O da:

-Ben de öldürür ve diriltirim demiş. İbrahim de:

-Allah, güneşi doğudan getirir, haydi sen de onu batıdan getir! deyince, o küfreden şaşırıp kalmıştı. Allah, zalim topluma doğru yolu göstermez.

259. Veya altı üstüne gelmiş, ıssız bir beldeye uğrayan kimse gibi:

-Allah, burasını ölümden sonra nasıl diriltir? demişti de, bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. Ona:

-Ne kadar kaldın? demiştik. O da:

-Bir gün veya bir günün bir kısmı kaldım, demişti.

-Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış, eşeğine de bak, seni insanlara bir ibret kılmak için, bir de o kemiklere bak, nasıl bir araya getiriyoruz. Sonra da onlara et giydiriyoruz? demişti. O kendisine bunlar apaçık belli olduktan sonra:

-Artık biliyorum ki Allah'ın her şeye gücü yeter, demişti.

260. İbrahim:

-Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster, demişti. (Allah da:)

-İnanmıyor musun? buyurunca:

-Şüphesiz inanıyorum, fakat kalbimin tatmin olması için! (istiyorum) demişti.

-Öyleyse dört kuş tut. Onları kendine alıştıır, sonra onları

(parçalayıp) her parçasını bir dağın üzerine koy, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.

261. Mallarını Allah yolunda harcama yapanların durumu yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tohuma benzer. Allah, dilediğine kat kat verir. Allah lütfu geniş olan ve her şeyi bilendir.

262. Mallarını Allah yolunda harcama yapıp, sonra da verdiklerinin ardından başa kakmayan ve eziyet etmeyenlerin, Rab'leri katında mükafatları vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

263. Güzel bir söz ve af, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah, zengindir, şefkatlidir.

264. -Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde, insanlara gösteriş için malını harcayan adam gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Bunun durumu, üzerinde biraz toprak bulunan bir kayaya benzer ki, şiddetli bir sağanak iner de onu kupkuru bırakır. Onlar, kazandıklarından bir şey elde edemezler. Allah inkarcı topluma yol göstermez.

265. Mallarını, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve kendilerinde olan (imani) sağlamlaştırmak için harcayanların durumu ise, yüksekçe bir tepede bulunan, oraya sağanak yağmur isabet edince meyvelerini iki misli veren bir bahçeye benzer. Sağanak yağmur olmasa da orada bir çisinti vardır. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

266. Sizden biri arzu eder mi ki, hurma ve üzüm bağları bulunan ve içinden ırmaklar akan, ayrıca içinde meyvenin her çeşidi bulunan bir bahçesi olsun da, tam kendisine ihtiyarlık çöküp, küçük ve güçsüz çocuklarının bulunduğu bir anda ateşli bir kasırga kopsun ve bahçesini kasıp kavursun? İşte Allah, ayetlerini, düşünesiniz diye böyle açıklıyor.

267. -Ey iman edenler!

Gerek kazandıklarınızın ve gerekse yerden sizin için çıkardıklarımızın iyilerinden bağışta bulunun. Gözünüzü kapatmadan alamayacağınız kötü malları vermeye kalkmayın. Bilin ki Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan ve hamd edilmeye layık olandır.

268. Şeytan, sizi fakirlikle korkutur ve size cimriliği emreder. Allah ise, size mağfiretini ve bolluk vaat ediyor. Allah, her şeyi kuşatandır, her şeyi bilendir.

269. O, hikmeti dilediği kimseye verir. Hikmet verilen kimseye pek çok hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp düşünmez.

270. Nafakadan her ne infak etmiş veya adaktan ne adamışsanız, şüphesiz Allah onu bilir. O gün zalimler için hiç bir yardımcı yoktur.

271. Eğer sadakaları açık olarak verirsiniz o, ne güzeldir. Şayet onu gizleyip de fakirlere verirsiniz, o da sizin için hayırlıdır. (Allah bununla) günahlarınızdan bir kısmını bağışlar... Allah, yaptıklarınızdan tamamıyla haberdardır.

272. (Ey Muhammed) Onları hidayete erdirmek senin üzerine borç değildir. Fakat Allah, dilediği kimseyi hidayete erdirir. İyilik olarak her ne verirsiniz, o kendiniz içindir. Zaten siz, yalnız Allah'ın rızasını kazanmak için verirsiniz. İyilik olarak ne verirsiniz haksızlığa uğratılmaksızın (bunun karşılığı) size eksiksizce ödenecektir.

273. (Sadakalar,) Allah yolunda mahsur kalmış, kazanç için yeryüzünde dolaşamayan, çekingeliklerinden dolayı, bilmeyenlerin onları zengin zannettikleri, senin de simalarından tanıdığın, yüzsüzlük edip insanlardan istemeyen fakirler içindir. Hayır olarak ne harcarsanız, şüphesiz Allah onu hakkıyla bilir.

274. Gece ve gündüz, gizli ve açık olarak mallarından verenler, işte onlar için Rab'leri katında mükafatlar vardır! Onlara korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır.

275. Faiz yiyenler, "alışveriş, faiz gibidir" demeleri dolayısıyla, ancak kendisini şeytan çarpmış kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Halbuki Allah, alışverişi helal, faizi ise haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir ve o da (faize) son verirse, geçmişini kendisine, işi Allah'a aittir. Kim de tekrar (faizciliğe) dönerse, işte bunlar cehennem ashabıdır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

276. Allah, faizi eksiltir, sadakaları ise bereketlendirir. Allah, hiç bir kafiri ve günahkarı sevmez.

277. Şüphesiz, iman edenler, doğruları yapanlar, namazı hakkıyla kılanlar ve zekatı verenler için Rab'leri katında mükafatları vardır; onlara korku yoktur; onlar, mahzun da olmayacaklardır.

278. -Ey iman edenler! Eğer gerçekten mümin iseniz, Allah' tan korkun ve faizden geri kalanı bırakın.

279. Eğer böyle yapmazsanız, bunun Allah'a ve Elçisi'ne karşı açılmış bir savaş olduğunu bilin... Şayet tevbe ederseniz, ana paranız sizindir. (Böylece) zulmetmemiş ve de zulme uğramamış olursunuz.

280. Eğer (borçlu) darda ise eli genişleyinceye kadar ona mühlet verin. Sadaka olarak bağışlamanız, bilerseniz sizin için daha hayırlıdır.

281. Allah'a döndürüleceğiniz ve zulme uğratılmadan herkese kazandığı şeyin ödeneceği günden korunun.

282. -Ey iman edenler!

Belirli bir süreye kadar borçlandığınız zaman onu yazın. Aranızda bir kâtip doğru olarak yazsın. Kâtip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Borçlu

olan da yazdırırsın. Rabbi olan Allah'tan korksun da ondan hiç bir şeyi eksiltmesin. Eğer borçlu cahil veya zayıf, ya da bizzat kendisi yazdırmaya gücü yetmezse, velisi (onu) dosdoğru yazdırırsın. Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek yoksa, razı olacağınız şahitlerden, bir erkek ve biri unuttuğu zaman diğerinin ona hatırlatması için iki kadın (şahit de olabilir.)

Şahitler çağrıldıklarında (şahitlik etmekten) kaçınmasınlar. Küçük olsun, büyük olsun borcu süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında daha adaletli, şahitlik için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için de en isabetli olanıdır. Ancak aranızda yaptığınız alışverişin peşin bir ticaret olması halinde onu yazmamanızın bir günahı yoktur.

-Alışveriş yaptığınız zaman da şahit tutun. Yazana da şahide de zarar verilmesin. Eğer bir zarar verirseniz bu şüphesiz, sizin yoldan çıkmanız demektir. Allah'tan korkun. Allah (bunları) size öğretmektedir. Allah her şeyi bilendir.

283. Eğer yolculukta iseniz bir kâtip de bulamazsanız, (borca karşılık) alınmış rehinler yeterlidir. Eğer birbirinize güvenirseniz, kendisine güvenilen kimse emanetini ödesin. Şahitliği gizlemeyin, kim onu gizlerse, o mutlaka kalben günahkardır. Allah, yapmakta olduklarınızı bilendir.

284. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açıklasanız da gizleseniz de, Allah, onunla sizi hesaba çeker! Sonra da dilediği kimseyi bağışlar; dilediği kimseyi de azaba uğratar. Allah'ın her şeye gücü yeter.

285. Peygamber, Rabbi'nden kendisine indirilene iman etmiştir, müminler de! Hepsi de, Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman etmiş ve:

-Allah'ın peygamberlerinden hiç birini (diğerinden) ayırmayız. İştittik ve itaat ettik, Rabbimiz, bağışlamamızı dileriz, dönüş sanadır." demişlerdir.

²⁸⁶. Allah, hiç kimseye gücünün üstünde bir şey yüklemez. (Herkesin) kazandığı (iyilik) lehine ve işlediği (kötülük) ise aleyhinedir!

-Rabbimiz, eğer unuttuk veya hata yaptığımızı, bizi hesaba çekme,

Rabbimiz, bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir görev yükleme.

Rabbimiz, gücümüzün yetmeyeceğini bize taşıtma.

Bizi affet, bizi bağışla ve bize merhamet et. Sen bizim Mevlâmızsın. Kafir topluma karşı bize yardım et.

3. ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ

(Medine'de indirilmiştir. 200 ayettir. Adı: İmran Ailesi anlamına gelir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla..

1. Elif, Lâm, Mîm,
2. Allah! O'ndan başka ilah yoktur, hayat sahibidir, gözetici dir.
3. O, sana, önceden indirdiği Tevrat ve İncil'i tasdik eden kitabı hak olarak indirmiştir.
4. Daha önce, insanlar için yol gösterici ve hakkı batıldan ayıran/Furkanı da indirmişti. Allah' ın ayetlerini inkâr edenlere/tanımayanlara şiddetli bir azap vardır. Allah güçlüdür, cezalandırıcıdır.
5. Allah'a yer ve gökte olanlardan hiç bir şey gizli kalmaz.
6. Ana rahminde size dilediği gibi şekil veren O'dur. Kendinden başka ilah olmayan, Aziz ve Hakim olan O'dur.
7. Sana kitabı indiren O'dur. Onda bir kısmı, muhkem -ki bunlar kitabın özüdür.- bir kısmı da müteşabih ayetler vardır.

Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun tevilini yapmak için onun müteşabih olanlarına uyarlar. Oysa, onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise "Biz, ona iman ettik, onun hepsi Rabbimizin katındandır." derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası düşünmez.

8. Rabbimiz, bizi doğru yola ilettikten sonra, kalplerimizi eğriltme. Bize katından rahmet bahşet, şüphesiz sen, bol bol başılayansın.

9. -Rabbimiz, geleceği şüphe götürmeyen günde bütün insanları toplayacak olan şüphesiz sensin. Allah sözünden dönmez.

10. Şüphesiz kafir olanlar, onların malları da, çocukları da Allah'a karşı zerre kadar kendilerine fayda sağlamayacaktır. İşte bunlar, ateşin yakıtı olanlardır.

11. Tıpkı Firavun Hanedanı ve onlardan öncekilerin gidişi (tavırları) gibi ayetlerimizi yalanladılar da Allah da onları günahları sebebiyle cezalandırdı. Allah'ın cezalandırması pek şiddetlidir.

12. (İnkâr edenlere) De ki:

-Yakında yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz, orası ne kötü yerleşme yeridir.

13. Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için bir ayet vardır. Bunlardan biri Allah yolunda savaşıyordu, diğeri ise kafir idi. Gözleriyle onların kendilerinin iki misli olduklarını görüyorlardı. Allah, dilediğini yardımıyla güçlendirir. Bunda, gören göze sahip olanlar için gerçekten ibret vardır.

14. Kadınlara, evlatlara, öbek öbek yığılmış altın ve gümüşe, güzel cins atlara, davarlara* ve ekinlere karşı aşırı sevgi insanlara çekici ve hoş gösterildi. Oysa bunlar, dünya hayatının nimetleridir. Asıl varılacak güzel yer Allah katındadır.

15. De ki:

-Size, bundan daha hayırlı olanı haber vereyim mi? Allah' tan korkan /günahlardan sakınanlara, altından nehirler akan ebedi kalacakları cennetler vardır. Tertemiz eşler ve Allah'ın güzel kabulü vardır. Allah, kullarını hakkıyla görendir.

16. Onlar:

-Rabbimiz, biz, kesin olarak iman ettik. Bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru, diyenlerdir.

17. (Onlar) Sabredenler, sadık olanlar, gönülden boyun eğenler, sadaka verenler ve seher vakitlerinde bağışlanma dileyenlerdir.

18. Allah şahittir ki kendisinden başka bir ilah yoktur. Melekler ve adaleti ayakta tutan ilim sahipleri de (buna şahittir.) O'ndan başka ilah yoktur. O, azizdir, hakimdir.

19. Allah katında din İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki kıskançlık ve başkaldırı yüzünden ihtilafa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkar edip tanımazsa Allah, hesabı çok seri bir şekilde görendir.

20. Seninle tartışmaya girişirlerse de ki:

-Ben, bana tabi olanlarla birlikte kendimi Allah'a teslim ettim. Kendilerine kitap verilenlere ve ümmilere (kitapsızlara) da de ki:

-Siz de teslim oldunuz mu?

Eğer teslim oldularsa doğru yolu bulmuşlar demektir. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca tebliğdir. Allah kullarını görmektedir.

21. Allah'ın ayetlerini inkar edenlere, peygamberleri haksız yere öldürenlere, insanlardan adaleti emredenleri öldürenlere, işte onlara, acıklı bir azap müjdesi ver.

22. Bunlar, dünya ve ahirette amelleri boşa çıkanlardır.

Bunların bir yardımcısı da yoktur.

23. Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında hakem olarak Allah'ın kitabına çağırılıyorlar da sonra onlardan bir kısmı dönüp uzaklaşıyor. Onlar, işte böyle yüz çevirenlerdir.

24. Bu, onların: "Ateş, bize sayılı günlerin dışında dokunmayacaktır." demeleri yüzündendir. Uydura geldikleri yalanlar onları dinlerinden saptırdı.

25. Geleceğinde şüphe olmayan günde, onları bir araya getireceğimiz ve herkese kazandığının karşılığı, zulmedilmeden (eksiksizce) ödendiği zaman (onların halleri) nice olacaktır?!

26. De ki:

-Ey hakimiyetin yegane sahibi Allah'ım, mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden de mülkü çekip alırsın, dilediğini yükseltir/aziz kılarırsın, dilediğini de alçaltır/zelil edersin. Bütün hayır senin elindedir, şüphesiz senin her şeye gücün yeter.

27. Geceyi gündüze geçirir, gündüzü de geceye sokarsın. Diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarırsın. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin.

28. Müminler, müminleri bırakıp kafirleri veli edinmesinler. Kim bunu yaparsa, Allah'tan hiç bir şey beklemesin. Ancak, onlardan (gelebilecek bir tehlikeden korkarsanız) korunma gayesiyle, sakınmanız hariçtir. Allah, asıl kendisinden korkmanız için sizi uyarıyor. Dönüş Allah'adır.

29. De ki: "İçinizdekini gizleseniz de açıklasanız da onu Allah bilir. Göklerde ve yerde olan her şeyi bilir. Allah'ın her şeye de gücü yeter."

30. Herkes, yaptığı bütün iyilikleri; de kötülükleri de karşısında bulacağı o gün isteyecek ki kötülükleri ile kendi arasında uzun bir mesafe bulunsun. Allah, sizin kendisine

saygılı olmanızı istiyor. Allah kullarına karşı çok şefkatlidir.

31. De ki: "Allah'ı seviyorsanız, bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, bağışlayandır, merhamet edendir."

32. De ki: "Allah'a ve Resulüne itaat edin!" Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, kafirleri sevmez.

33-34. Allah; Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini (birbirlerinin soyu olarak) toplumlar üzerine seçkin kıldı. Allah, hakkıyla işiten ve hakkıyla bilendir.

35. Hani İmran'ın karısı:

-Rabbim karnımda olanı sadece sana hizmet etmek üzere adadım, benden kabul buyur. Şüphesiz sen, hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin demişti. ³⁶ Onu doğurunca da:

-Rabbim, ben, kız doğurdum. (Halbuki Allah, neyi doğuracağını en iyi bilendir) Erkek, kız gibi değildir. Adını Meryem koydum, O'nu da onun soyunu da kovulmuş şeytandan senin korumana veriyorum, dedi.

37. Rabbi, onu güzel bir kabul ile karşıladı ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı da ona bakmakla görevlendirdi. Zekeriya ne zaman odaya, yanına girse onun yanında bir yiyecek bulurdu:

-Meryem, bu sana nereden geldi? dediğinde O şöyle cevap verirdi:

-Bu, Allah katından! Doğrusu Allah, dilediği kimseye hesapsız rızık bağışlar.

38. Zekeriya orada Rabbine dua etti:

-Rabbim, bana katından tertemiz bir soy ver! Sen duayı en iyi bir şekilde işitensin, dedi.

39. Mihrapta namaz kılmakta iken, melekler O'na, Allah'ın kendisine Yahya'yı, Allah'tan gelen bir kelimeyi tasdik eden,

efendi, nefesine hakim ve iyilerden bir peygamber olarak müjdelediğini söylediler.

40. -Rabbim, ben iyice yaşlanmış, karım da kısır iken nasıl benim bir oğlum olacak? dedi. Allah:

-Öyle de olsa, Allah dilediğini yapar! buyurdu.

41. -Rabbim, bana bir delil ver, dedi. Allah da:

-Senin delilin, üç gün insanlarla işaretle anlaşmak dışında konuşamamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam, sabah tesbih et, buyurdu.

42. Hani bir zamanlar da melekler şöyle demişlerdi:

-Ey Meryem, Allah seni seçip, tertemiz yarattı ve dünya kadınlarına seni tercih etti.

43. -Ey Meryem, Rabbine gönülden boyun eğ, secde et, rükû edenlerle birlikte rükû et!

44. Bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Meryem'e hangisi kefil olacak diye kalemlerini atarlarken (kura çekerlerken) sen yanlarında değildin, konuyu tartışırken de yanlarında değildin.

45. Melekler demişti ki:

-Meryem! Allah sana, adı Mesih, Meryem oğlu İsa. Dünya ve ahirette itibarlı ve öncülerden/mukarrebînden olacak kendisinden bir kelimeyi (İsa'yı) müjdeliyor.

46. O, insanlarla beşikte iken de yetişkin iken de konuşacaktır ve O, iyilerden biridir.

47. Meryem, şöyle dedi:

-Rabbim bana bir beşer dokunmamışken nasıl çocuğum olabilir? Melekler: (şöyle cevap verdiler)

-İşte böyle, Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasını dilediği zaman ona "ol" der ve olur.

48-49. O'na kitabı, hikmeti Tevrat ve İncil'i öğretecektir ve O'nu İsrail oğullarına peygamber olarak gönderecektir.

-Ben size Rabbinizden bir ayet ile geldim. Ben size çamurdan kuş gibi bir şey yapıp ona üfleyeceğim. Allah'ın izniyle, hemen kuş olacaktır. Anadan doğma körleri, alacalıları iyi edeceğim; Allah'ın izniyle, ölüleri dirilteceğim; yediklerinizi ve evlerinizde sakladıklarınızı da size haber vereceğim. Eğer mümin olmuş kimseler iseniz bunda sizin için bir delil vardır.

50-51. -Benden önce gelen Tevrat'ı tasdik etmekle beraber size haram edilen şeylerin bir kısmını helal kılmak üzere, Rabbinizden size bir ayet getirdim. Allah'tan korkun ve bana itaat edin!

Şüphesiz Allah, benim de Rabim, sizin de Rabbinizdir. O'na kulluk edin! Doğru yol budur.

52. İsa, onların küfrünü hissedince:

-Allah uğrunda bana yardımcı olacak kim vardır? dedi. Havariler de şöyle cevap verdiler:

-Biz Allah'ın (dininin) yardımcısıyız, Allah'a iman ettik, O'na teslim olduğumuza da şahit ol!

53. Rabimiz, indirdiğine inandık, Peygamber'e uyduk, bizi şahit olanlarla beraber yaz.

54. Onlar hile yaptılar, Allah da onlara hile yaptı. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır.

55. Allah, İsa'ya şöyle buyurmuştu:

-Ey İsa, seni vefat ettireceğim ve seni katıma yükselteceğim. İnkâr edenlerden seni tertemiz ayıracağım. Sana tabi olanları kıyamet gününe kadar inkâr edenlerin üstünde tutacağım. Sonra bana döneceksiniz. Sizin aranızda, hakkında ihtilaf ettiğiniz konularda hüküm vereceğim.

56. O kafir olanları dünya ve ahirette şiddetli azaba

çarpıtıracam, onların yardımcıları da olmayacaktır.

57. İman edenlere ve doğruları yapanlara ise eksiksiz mükafatlarını verecektir. Allah, zalimleri sevmez.

58. İşte bu sana okuduklarımız, ayetlerden ve hikmetli zikirdendir.*

59. Allah katında İsa'nın durumu, kendisini topraktan yaratıp sonra O'na "Ol!" dediği zaman olan Adem'in durumu gibidir.

60. Gerçek Rabbindendir. O halde şüphe edenlerden olma!

61. Sana ilim geldikten sonra, bu hususta seninle kim tartışacak olursa, de ki:

-Gelin, oğullarımızı, oğullarınızı; kadınlarımızı, kadınlarınızı; bizi ve sizi çağıralım. Sonra tevazu içinde gönülden yalvaralım da Allah'ın lanetinin yalancılara olmasını dileyelim.

62. Şüphesiz bu anlatılanlar gerçek hikayelerdir. Allah'tan başka ilah yoktur. Allah, elbette azizdir, hakimdir.

63. Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, bozguncuları hakkıyla bilendir.

64. De ki:

-Ey kitap ehli, "Allah'tan başkasına kulluk etmemek, O'na hiç bir şey ortak koşmamak ve birbirimizi Allah'tan başka rabler olarak benimsememek" üzere bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin! Eğer yüz çevirirlerse:

-Bizim, Müslüman olduğumuza şahit olun, deyin.

65. -Ey kitap ehli, İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz? Tevrat da İncil de şüphesiz ondan sonra indirilmiştir. (Bu kadar da) düşünmüyor musunuz?

66. İşte siz öylesiniz, biraz bir şeyler bildiğiniz konuda hadi tartıştınız, ama bilginiz olmayan bir şey hakkında ne diye

tartışıyorsunuz? Oysa Allah bilir, siz bilmezsiniz!

67. İbrahim Yahudi de Hıristiyan da değildi fakat, hanif* bir Müslümandı. Müşriklerden de değildi.

68. Doğrusu İbrahim'e en yakın olanlar, Ona uyanlarla şu peygamber ve iman edenlerdir. Allah, müminlerin velisidir.

69. Kitap ehlinden bir kısmı sizi yoldan çıkarmak isterler, fakat yalnızca kendilerini yoldan çıkarırlar da bunun farkına varmazlar.

70. -Ey kitap ehli, göz göre göre niçin Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?

71. -Ey kitap ehli, niçin hakla batılı karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

72-73. Kitap ehlinden bir kısmı:

-İman edenlere indirilene günün başında inanın, sonunda inkar edin, belki dönerler. Dininize uyanlardan başkasına inanmayın, dediler. De ki:

-Doğru yol, sadece Allah'ın gösterdiği yoldur. Size verilen bir başkasına da verildi veya Rabbiniz katında size üstün gelecek diye mi (telaşlanıyorsunuz)? De ki:

-Nimet ve ihsan Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah, ihsanı bol olan, her şeyi bilendir.

74. Rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah, büyük nimet sahibidir.

75. Kitap ehlinden; bir yük altın bıraksan onu sana iade eden kimseler vardır. Onlardan, bir dinar versen tepesine dikilmedikçe onu sana geri vermeyen kimseler de vardır. Bu, onların:

-Kitapsızlara karşı üzerimize bir sorumluluk yoktur, demelerindedir. Onlar, bile bile Allah hakkında yalan söylerler.

76. Evet, kim verdiği sözü yerine getirir ve Allah'tan sakınırsa, şüphe yok ki, Allah muttakileri sever.

77. Allah'a verdikleri sözü ve ettikleri yeminleri az bir değere değiştirenlere gelince, onların ahirette bir nasibi olmayacaktır. Allah, kıyamet gününde onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için acı bir azap vardır.

78. Onların bir kısmı, kitaptan olmadığı halde, sizin kitaptan zannetmeniz için kitaba bakarak dillerini eğip büklerler. O, Allah katından olmadığı halde "Allah katındandır" derler. Bile bile Allah hakkında yalan söylerler.

79. Allah'ın kendisine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiği bir insanın, bütün bunlardan sonra, "Allah'ı bırakıp, benim kullarım olun" demesi mümkün değildir. Fakat:

-Kitabı okuyup, incelediđinize göre Rabbe kul olunuz, der.

80. O size melekleri ve Peygamberleri Rabler edinmenizi emretmez. Size Müslüman olduktan sonra, hiç kafir olmayı emreder mi?!

81. Allah, peygamberlerden:

-Size kitap ve hikmet verdim, sonra sizden olanı doğrulayan bir peygamber gelecek, ona kesinlikle iman edecek ve ona yardım edeceksiniz! diye söz aldığı zaman (sormuştu):

-Karar verdiniz ve size yüklediğim bu ağır yükü kabul ettiniz mi? demişti. Onlar:

-Kabul ettik diye cevap verdiler.

-Şahit olun, ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim, buyurmuştu.

82. Artık kim bundan sonra yüz çevirirse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.

83. Allah'ın dininden başka bir din mi arzu ediyorlar? Oysa, göklerde ve yerde olanların hepsi ister istemez O'na teslim olmuştur. O'na döneceklerdir.

84. De ki:

-Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene, Rab'lerinden, Musa, İsa ve peygamberlere verilenlere iman ettik. Onlardan hiç biri arasında ayırım yapmayız. Biz Allah'a teslim olanlarız!

85. Kim İslam'dan başka bir dine yönelirse, (bu) ondan asla kabul edilmeyecektir. O, ahirette de kaybedenlerden olacaktır.

86. İman etmelerinden ve Peygamberin hak olduğuna şahitlik ettikten, kendilerine belgeler geldikten sonra inkar eden bir toplumu Allah, hidayete nasıl eriştirir? Allah, zalim toplumu hidayete iletmez.

87. Onların cezaları, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetini üzerlerinde taşımalarıdır.

88. O lanette daimidirler. Azap, onlardan hafifletilmez ve onlara bakılmaz da.

89. Ancak, bu hatalarından sonra tevbe edip, hallerini düzeltenler müstesnadır. Allah, affedendir, merhamet edendir.

90. İman ettikten sonra inkâr edip, inkârlarını artıranların tevbeleri kabul edilmeyecektir. Onlar sapıkların ta kendileridir.

91. Evet, inkâr edip, kafir oldukları halde ölenlerin hiç birinden, yeryüzünü dolduracak kadar altın fidyeye verse dahi asla kabul edilmeyecektir. İşte acıklı azap bunlar içindir. Onlar için bir yardımcı da yoktur.